

EVROPSKI PARLAMENT

2014 - 2019

Dokument zasedanja

A8-0194/2015

18.6.2015

POROČILO

o pregledu evropske sosedске politike
(2015/2002(INI))

Odbor za zunanje zadeve

Poročevalec: Eduard Kukan

PR_INI

VSEBINA

Stran

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU	18
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU	19

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o pregledu evropske sosedске politike (2015/2002(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 2, 3(5), 8 in 21 Pogodbe o Evropski uniji,
- ob upoštevanju skupnega posvetovalnega dokumenta Komisije in podpredsednice/visoke predstavnice z naslovom „Za novo evropsko sosedsko politiko“, objavljenega dne 4. marca 2015¹,
- ob upoštevanju sporočila podpredsednice/visoke predstavnice z naslovom „Partnerstvo za demokracijo in skupno blaginjo z državami južnega Sredozemlja“ (COM(2011)0200)², objavljenega 8. marca 2011, in njenega sporočila z naslovom „Nov odziv na spremembe v sosedstvu“ (COM(2011)0303)³, objavljenega 25. maja 2011,
- ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu z naslovom „Širša Evropa - sosedstvo: nov okvir za odnose EU z njenimi vzhodnimi in južnimi sosedi“ (COM(2003)0104)⁴,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 18. februarja 2008 o evropski sosedski politiki⁵ ter z dne 20. aprila 2015 o ponovnem pregledu evropske sosedске politike (ESP);
- ob upoštevanju smernic za spodbujanje uresničevanja in varstvo vseh človekovih pravic LGBTI (lezbičk, gejev, biseksualcev, transseksualcev in interseksualcev), ki jih je sprejel Svet za zunanje zadeve na svojem zasedanju 24. junija 2013,
- ob upoštevanju svojih predhodnih resolucij o evropski sosedski politiki, in sicer z dne 20. novembra 2003 o odnosih EU z njenimi vzhodnimi in južnimi sosedi⁶, z dne 20. aprila 2004 o širši Evropi – nova sosedska politika⁷, z dne 19. januarja 2006 o evropski sosedski politiki⁸, z dne 15. novembra 2007 o krepitvi evropske sosedске politike⁹, z dne 7. aprila 2011 o pregledu evropske sosedске politike – vzhodna dimenzija¹⁰, z dne 7. aprila 2011 o pregledu evropske sosedске politike – južna dimenzija¹¹, z dne 14. decembra 2011 o pregledu evropske sosedске politike¹², z dne 23. oktobra 2013 o

¹ JOIN (2015) 6 - <http://ec.europa.eu/enlargement/neighbourhood/consultation/consultation.pdf>

² http://eeas.europa.eu/euromed/docs/com2011_200_en.pdf

³ <http://eurlex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0303:FIN:en:PDF>

⁴ http://eeas.europa.eu/enp/pdf/pdf/com03_104_en.pdf

⁵ Sklepi Sveta za zunanje odnose z dne 18. februarja 2008 -

http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/gena/98818.pdf

⁶ UL C 87E, 7.4.2004, str. 506.

⁷ UL C 104E, 30.4.2004, str. 127.

⁸ UL C 287E, 24.11.2006, str. 312.

⁹ UL C 282E, 6.11.2008, str. 443.

¹⁰ UL C 296E, 2.10.2012, str. 105.

¹¹ UL C 296E, 2.10.2012, str. 114.

¹² UL C 168E, 14.6.2013, str. 26.

evropski sosedski politiki na poti k močnejšemu partnerstvu: stališče EP v zvezi s poročili o napredku za leto 2012¹ ter z dne 12. marca 2014 o oceni odnosov EU z državami vzhodnega partnerstva in določanju prednostnih nalog²,

- ob upoštevanju izjave z vrhunškega srečanja o vzhodnem partnerstvu EU v Rigi z dne 22. maja 2015,
 - ob upoštevanju poročila posvetovalne skupine na visoki ravni za energetske skupnosti v prihodnosti,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve (A8-0194/2015),
- A. ker je bila evropska sosedska politika oblikovana zato, da bi poglobili odnose ter okrepili sodelovanje in partnerstva Evropske unije s sosednjimi državami in na ta način vzpostavili območje skupne stabilnosti, varnosti in blaginje, kakor je poudarjeno v členu 8 PEU; ker ostaja cilj nespremenjen;
- B. ker so razmere v sosedstvu zaradi čedalje več dolgoletnih in novih varnostnih izzivov trenutno negotove, manj stabilne ter precej manj varne, prav tako pa se sosedstvo sooča z večjo gospodarsko krizo kot v času uvedbe evropske sosedske politike;
- C. ker bi morala pregledana politika temeljiti na vzajemni odgovornosti in skupni predanosti vrednotam in načelom EU, vključno z demokracijo, pravno državo, človekovimi pravicami ter učinkovitimi, odgovornimi in preglednimi javnimi institucijami, in ker so navedene vrednote in načela v interesu tako sosednjih družb kot tudi v našem interesu zaradi stabilnosti varnosti in blaginje; ker mora EU kljub kompleksnosti in izzivom v praksi še naprej neomajno podpirati procese tranzicije v vseh državah, ki podpirajo demokratizacijo, spoštovanje človekovih pravic in načela pravne države;
- D. ker večidel sosedstva še vedno zaznamujejo oboroženi ali zamrznjeni konflikti in krize; ker si morajo partnerske države prizadevati za mirno reševanje obstoječih konfliktov; ker konflikti, tudi zamrznjeni ali dolgotrajni, ovirajo gospodarsko, družbeno in politično preobrazbo, pa tudi regionalno sodelovanje, stabilnost in varnost; ker bi morala EU prevzeti dejavnejšo vlogo pri miroljubnem reševanju obstoječih konfliktov;
- E. ker ti konflikti spodkopavajo razvoj pristne in učinkovite večstranske razsežnosti evropske sosedske politike; ker sta mir in stabilnost temeljna elementa evropske sosedske politike; ker morajo partnerske države spoštovati ti načeli;
- F. ker EU ostro obsoja vse oblike kršitev človekovih pravic, tudi nasilje nad ženskami in dekleti, posilstva, suženjstvo, zločine iz časti, prisilne poroke, delo otrok in pohabljanje ženskih spolovil;
- G. ker je dogajanje v regiji od leta 2004, zlasti pa v zadnjih nekaj letih, pokazalo, da

¹ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0446.

² Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0229.

evropska sosedska politika ne omogoča ustreznega in hitrega odzivanja na hitro spreminjajoče se okoliščine in izzive;

- H. ker ostaja evropska sosedska politika strateška prednostna naloga v zunanji politiki EU; ker je treba pri pregledu evropske sosedske politike upoštevati cilj njene krepitve in duh ohranitve napredka v smeri celovite in učinkovite skupne zunanje in varnostne politike EU;
- I. ker sta Komisija in ESZD skupaj s Svetom in Evropskim parlamentom skušali preoblikovati evropsko sosedsko politiko, da bi odpravili pomanjkljivosti in jo prilagodili spremenjenim nacionalnim in mednarodnim okoliščinam, predvsem po arabski pomladi; ker je rezultat tega nov finančni instrument za evropsko sosedsko politiko za obdobje 2014–2020, tj. evropski instrument sosedstva; ker je treba pri pregledu evropske sosedske politike upoštevati trenutne izzive, ki jih povzročajo kriza v vzhodni Ukrajini, okupacija Krima in Daiš;
- J. ker imajo lahko negotovost, nestabilnost in neugodne socialno-ekonomske razmere v državah sosedstva negativen vpliv in obrnejo demokratične težnje iz preteklosti;
- K. ker je politično dogajanje v sosedstvu od uvedbe novega pristopa leta 2011 pokazalo, da mora EU še nadalje preučiti odnose s svojimi sosedami, pri čemer mora upoštevati različne zunanje in notranje dejanske okoliščine; ker se mora EU soočiti z novimi izzivi v svojem sosedstvu in prilagoditi svojo strategijo, pri čemer mora preučiti svoje interese in prednostne naloge ter oceniti svoja orodja politik, pobude in razpoložljive vire in njihovo privlačnost za partnerice EU;
- L. ker je bilo v reviziji evropske sosedske politike iz leta 2011 navedeno, da mora nov pristop temeljiti na vzajemni odgovornosti in na skupni zavezi univerzalnim vrednotam človekovih pravic, demokracije in pravne države;
- M. ker bi morala EU prevzeti dejavnejšo vlogo pri miroljubnem reševanju obstoječih konfliktov, zlasti zamrznjenih in dolgotrajnih, ki so trenutno nepremostljiva ovira za popoln razvoj evropske sosedske politike na vzhodu in jugu, prav tako pa ovirajo dobrososedske odnose in regionalno sodelovanje;
- N. ker evropska sosedska politika vključuje različna sosedstva, ki zajemajo države z različnimi interesi, ambicijami in zmožnostmi;
- O. ker je treba ubrati diferenciran pristop in sprejeti prilagojeno politiko, zlasti ker je sosedstvo EU vse bolj razdrobljeno, pri čemer se države razlikujejo v številnih vidikih, tudi kar zadeva njihove ambicije in pričakovanja v zvezi z EU, izzive, s katerimi se soočajo, in zunanje okolje; ker so dvostranski odnosi EU z državami evropske sosedske politike na različnih stopnjah razvoja; ker je učinkovita uporaba načela "več za več" temeljnega pomena pri oblikovanju in razlikovanju odnosov s partnerskimi državami in ker bi morala Evropska unija nagraditi države, ki dokazano okrepljeno sodelujejo z njo in dosegajo napredek pri uresničevanju evropskih vrednot, tako pri virih kot pri drugih spodbudah v okviru evropske sosedske politike; ker bi morale imeti sosednje države EU možnost, da o svoji prihodnosti odločajo brez zunanjih pritiskov;

- P. ker bi moral imeti napredek pri reševanju sporov in nesoglasij med državami evropske sosedske politike veliko težo kot merilo, ki se ocenjuje v letnem poročilu;
- Q. ker je spoštovanje ozemeljske celovitosti suverenih držav temeljno načelo, ki velja za odnose med državami v evropski soseski, in je zasedba ozemlja ene države s strani druge države nedopustna;
- R. ker viri v večletnem finančnem okviru, ki so EU na voljo za njene dejavnosti v vlogi „globalnega akterja“ do leta 2020, znašajo le 6 % celotnega proračuna in zajemajo vse povezane programe, vključno z razvojno pomočjo in sodelovanjem;
- S. ker je evropska sosedska politika pripomogla k temu, da EU v celotnem sosedstvu deluje enotno; ker bi morale države članice odigrati pomembno vlogo v evropskem sosedstvu z usklajenimi naporji ter prispevanjem k verodostojnosti EU in njeni zmožnosti, da zastopa enotno stališče;
- T. ker bi moral biti postopek posvetovanj, ki ga izvajata Komisija in ESZD, celovit in vključujoč, da bi zagotovili posvetovanja z vsemi zadevnimi deležniki; ker bi morali poudariti, da je pomembno, da se organizacije, ki se zavzemajo za ženske pravice in enakost spolov, spodbudi k sodelovanju v tem postopku posvetovanj; ker bi si bilo treba bolj prizadevati za povečanje prepoznavnosti evropske sosedske politike in njeno poznavanje v javnosti partnerskih držav;
- U. ker imata vzhodno in južno sosedstvo drugačne težave, in ker mora biti evropska sosedska politika za uspešno reševanje teh težav prožna in prilagodljiva glede na konkretne potrebe in izzive posameznih regij;
1. poudarja pomen, nujnost in ustreznost trenutka revizije evropske sosedske politike; poudarja, da bi morala revidirana evropska sosedska politika omogočati hiter, prilagodljiv in ustrezen odziv na stanje na terenu, hkrati pa začrtati ambiciozno strateško vizijo za razvoj odnosov s sosednjimi državami v dvostranskem in večstranskem okviru, v skladu z zavezo k spodbujanju temeljnih vrednot, na katere se opira;
 2. poudarja, da je evropska sosedska politika bistven del zunanje politike EU in mora ostati enotna; ocenjuje, da je evropska sosedska politika del zunanjega delovanja Unije, katerega potencial temelji na enkratni zmogljivosti, da mobilizira številne instrumente na področju diplomacije, varnosti, obrambe, gospodarstva, trgovine, razvoja in človekoljubne pomoči; meni, da je učinkovita evropska sosedska politika ključna za okrepitev zunanjepolitične verodostojnosti EU in njene umeščenosti v svetovnem merilu, prav tako pa mora EU z njo dokazati, da ima resnično vodilno vlogo v sosedstvu in pri odnosih z globalnimi partnerji;
 3. je prepričan o pomembnosti prvotno zastavljenega cilja evropske sosedske politike, ki je vzpostaviti prostor blaginje, stabilnosti, varnosti in dobrih sosedskih odnosov na podlagi skupnih vrednot in načel Unije, in sicer z zagotavljanjem pomoči in spodbud za korenite strukturne reforme v sosednjih državah, ki se izvajajo na njihovo lastno odgovornost in v dogovoru z njimi, omogočile pa bodo okrepljeno sodelovanje z EU; zato poudarja, da je treba upoštevati izkušnje iz preteklosti in se vrniti k osnovam, navedene cilje pa ponovno uvrstiti na vrh seznama;

4. poudarja, da je evropska sosedska politika strateškega pomena, saj s to politiko nastajajo večplastni odnosi in velika medsebojna odvisnost med EU in njenimi partnerji v sosedstvu; poudarja, da je najpomembnejši izziv evropske sosedske politike državljanom partnerskih držav zagotoviti oprijemljive in občutne izboljšave; meni, da bi ta politika morala postati močnejša, bolj politična in učinkovitejša, tudi s krepitvijo njenih pozitivnih elementov, kot so večji poudarek na partnerstvu z družbo, diferenciacija in pristop več za več;
5. poudarja, da mora spoštovanje temeljnih vrednot človekovih pravic, pravne države in demokracije, svobode, enakosti in človeškega dostojanstva, na katerih sloni EU, ostati v osrčju revidirane politike, kot je navedeno v členu 2 pristopnih sporazumov med EU in tretjimi državami; poudarja, da sta krepitev pravne države ter podpora demokraciji in človekovim pravicam v interesu partnerskih držav, zato poziva k strožjemu pogojevanju pri načelu spoštovanja temeljnih pravic; glede tega poudarja vlogo posebnega predstavnika EU za človekove pravice in Evropske ustanove za demokracijo;
6. poudarja, da mora biti prenovljena politika bolj strateško usmerjena, osredotočena, prilagodljiva in skladna, prepoznaven pa mora biti tudi politični zagon; poziva EU, naj oblikuje jasno politično vizijo o evropski sosedski politiki in posebno pozornost nameni lastnim političnim prednostnim nalogam v vzhodnem in južnem sosedstvu, pri tem pa upošteva različne izzive, s katerimi se soočajo države v regiji, pa tudi njihove različne težnje in politične ambicije; meni, da sta vzhodno in sredozemsko partnerstvo izjemno pomembna; poziva k imenovanju posebnih predstavnikov za vzhod in jug, ki bi skrbela za politično usklajevanje revidirane politike in sodelovala vseh ukrepov EU v sosedstvu;
7. poudarja pomembno vlogo držav članic, njihovo strokovno znanje in dvostranske odnose z državami evropske sosedske politike pri oblikovanju skladne politike EU; poudarja, da je potrebno ustrezno usklajevanje med visoko predstavnico/podpredsednico Komisije, komisarjem za evropsko sosedsko politiko in širitvena pogajanja, delegacijami EU in posebnimi predstavniki EU, da bi preprečili podvajanje prizadevanj; ob tem opozarja, da imajo delegacije EU pomembno vlogo pri izvajanju evropske sosedske politike;
8. poziva k opredelitvi kratko-, srednje- in dolgoročnih prednostnih nalog in strateških ciljev ob upoštevanju dejstva, da bi morali v okviru evropske sosedske politike vzpostaviti diferenciran pristop k spodbujanju sodelovanja na različnih področjih med in z državami evropske sosedske politike; poudarja, da bi morala EU pri opredeljevanju svojega pristopa upoštevati svoje interese in prednostne naloge in prednostne naloge posameznih zadevnih držav ter njihove stopnje razvitosti, pri čemer bi morala upoštevati interese in težnje družb, politične ambicije in geopolitično okolje;
9. poudarja, da je treba zagotoviti, da bo ključni vidik novega pristopa ponotranjenje, preglednost, vzajemna odgovornost in vključevanje na lokalni ravni, tako da bo prednosti evropske sosedske čutili na vseh ravneh skupnosti in družbe v vseh državah, ne pa da so omejene na nekatere skupine;
10. poudarja, da je prepričan, da je za okrepitev lastnih razvojnih potencialov partnerskih držav treba preseči politični dialog, ki trenutno prevladuje v evropski sosedski politiki, in ga razširiti na socialni, ekonomski in kulturni dialog, pri tem pa upoštevati celotno

politično, socialno, etnično in kulturno raznolikost partnerskih držav; poudarja pozitiven pomen in izkušnje v zvezi s teritorialnim sodelovanjem ob neposredni vključitvi lokalnih organov;

11. obžaluje, da so viri EU za sodelovanje s partnericami v sosedstvu tako omejeni, zlasti v primerjavi z bistveno višjimi ravni virov, ki jih v države evropske sosedске politike vlagajo zainteresirane strani iz tretjih držav; ugotavlja, da to zmanjšuje sposobnost EU za spodbujanje in izvajanje politik, ki so v skladu z njenimi strateškimi interesi v sosedstvu; poudarja, da je treba racionalizirati podporo in povečati sredstva, s čimer bi s pomočjo mehanizma spremljanja dejansko nagradili in podprli partnerske države, ki so resnično zavezane oprijemljivemu napredku pri uresničevanju reform, demokratizaciji in človekovih pravicah ter ta napredek tudi dosegajo;
12. poudarja, da je treba okrepiti mehanizme odgovornosti in preglednosti v partnerskih državah, da bi poskrbeli za to, da bodo imele zmogljivosti za učinkovito in smiselno črpanje in porabo sredstev; zato poziva Komisijo, naj poskrbi za učinkovite mehanizme spremljanja in nadzora porabe pri podpori EU državam evropske sosedске politike, tudi z nadzorom prek civilne družbe;
13. poziva EU, naj se bolje usklajuje z drugimi donatorji in mednarodnimi finančnimi institucijami, vključno s pobudo AMICI, saj se je zavezala, da bo postala bolj dosleden, spoštovan in učinkovit svetovni akter, ter poziva k skupnemu oblikovanju programov v sodelovanju z državami članicami; poudarja, da se je treba bolje usklajevati z državami članicami ter regionalnimi in lokalnimi organi, da bi na ta način oblikovali enoten, dosleden in učinkovit pristop k doseganju kratkoročnih in srednjeročnih ciljev EU na področju sodelovanja s sosednjimi državami, in poziva k začetku razprave o tej zadevi s Svetom;
14. poudarja, da bi morala EU zagotoviti zadostna sredstva za izpolnitev ciljev okrepljenega delovanja v svojem sosedstvu; ocenjuje, da bi bilo treba pri vmesnem pregledu zunanjih instrumentov financiranja upoštevati pregled revidirane politike in da bi moral zato evropski instrument sosedstva odražati željo po tem, da bi postala evropska sosedska politika učinkovitejša in da bi zagotovili predvidljivost in trajnostnost delovanja EU z našimi partnerji, pa tudi ustrezno prožnost postopkov; zato poziva k večji povezanosti in doslednosti različnih instrumentov EU za zunanje financiranje;
15. poudarja pospeševalno vlogo, ki jo ima Evropska ustanova za demokracijo v zvezi s tem, saj instrumente EU dopolnjuje z novim, bolj prožnim in odzivnim pristopom, ki zapolnjuje vrzeli in je finančno učinkovit; poziva Komisijo, naj Evropski ustanovi za demokracijo dodeli več sredstev;
16. se zaveda, da naravnost do Evrope in EU v sosednjih državah sicer dejansko vpliva na konflikt, vendar zavrača kakršno koli vpletenost v zatiranje in kršenje človekovih pravic v sosednjih državah zaradi zgrešenih kratkoročnih prizadevanj za stabilnost;

Dodana vrednost ukrepanja na ravni EU

Preoblikovanje evropske sosedске politike

17. poudarja, da je treba preoblikovati evropsko sosedsko politiko, da bi oblikovali tesna, strateška in trajna partnerstva z državami evropske sosedске politike, pri tem pa ohranili in se opirali na vrednote in načela EU ter spodbujali skupne interese; poziva k utemeljitvi tehničnih vidikov politike na jasni politični viziji;
18. ugotavlja, da bi bilo treba v okviru evropske sosedске politike uporabljati lastno metodologijo in orodja, ki ustrezajo ravni ambicij ter potrebam in ciljem, ki jih želijo uresničiti države evropske sosedске politike in EU;
19. poziva Komisijo, naj se na podlagi skupnih interesov osredotoči na sektorje, ki jih skupaj s svojimi partnerji opredeli kot sektorje, v katerih je mogoče doseči napredek in splošno dodano vrednost, pri čemer naj postopoma širi sodelovanje glede na napredek in ambicije, da bi zlasti prispevali h gospodarski rasti in človekovemu razvoju s poudarkom na novih generacijah; poudarja, da morajo gospodarske reforme potekati hkrati s političnimi reformami in da je dobro upravljanje mogoče doseči le z odprtim, odgovornim in preglednim postopkom sprejemanja odločitev, ki temelji na demokratičnih ustanovah;
20. poudarja, da sta širitvena in sosedska politika ločeni politiki z različnimi cilji; kljub temu poudarja, da lahko evropske države v okviru evropske sosedске politike, tako kot vse evropske države, zaprosijo za članstvo, če izpolnjujejo merila in pogoje za upravičenost in sprejem v skladu s členom 49 PDEU; sicer priznava, da morajo biti reforme in tranzicija na prvem mestu, in ne želi zbuhati nerealnih pričakovanj, a vseeno vztraja, da je treba ohraniti možnost članstva kot spodbudo za vse države, ki izpolnjujejo merila upravičenosti in dokazano izražajo evropske težnje in ambicije;

Podpora demokraciji, pravosodnim reformam, pravni državi, dobremu upravljanju in izgradnji institucionalnih zmogljivosti

21. meni, da je podpora demokraciji, pravni državi, dobremu upravljanju, izgradnji države in človekovim praviciam v osrčju evropske sosedске politike; poudarja, da v okviru evropske sosedске politike ne bi smeli sprejeti nobene politike, ki prispeva k ogrožanju teh osrednjih vrednot; poudarja, da bi morale EU in države članice ponuditi spodbude in strokovno znanje za sprejetje in podporo demokratičnih reform ter rešitev političnih, gospodarskih in družbenih izzivov;
22. poudarja, da se je treba nenehno posvečati krepitvi in utrjevanju demokracije, pravne države, dobrega upravljanja, neodvisnosti pravosodnega sistema, boja proti korupciji, spoštovanja raznolikosti in pravic manjšin, tudi pravic verskih skupin in oseb LGBTI, pravic invalidov in pravic oseb, ki pripadajo etničnim manjšinam; poudarja, da bosta izgradnja zmogljivosti v nacionalnih institucijah, vključno z nacionalnimi skupščinami, ter podpora civilni družbi in demokraciji naklonjenim skupinam in političnim strankam prispevali k okrepljenemu političnemu dialogu in pluralizmu;
23. poudarja, da so pravice žensk, enakost spolov in pravica do nediskriminacije temeljne pravice in bistvena načela zunanjepolitičnega delovanja EU; poudarja, kako pomembno je spodbujati pravice otrok in mladih ter enakost spolov, pa tudi ekonomsko in politično krepitev vloge žensk, da bi vzpostavili vključujoče, uspešne in stabilne družbe v sosedstvu EU;

24. meni, da bi morala revidirana evropska sosedstva politika okrepiti spodbujanje temeljnih svoboščin v državah evropske sosedstva politike, tako da bi podpirala svobodo izražanja, združevanja in mirnega zbiranja ter svobodo tiska in medijev kot pravico, ki omogoča uresničevanje gospodarskih, socialnih in kulturnih pravic;
25. poudarja, da je pomembno razviti socialno razsežnost evropske sosedstva politike, in sicer s povezovanjem s partnerji v boju proti revščini in izključenosti, spodbujanjem zaposlovanja in pravične rasti, omogočanjem zdravih delovnih odnosov ter podpiranjem izobraževanja in dostojnega dela, s čimer se bomo spopadli tudi z nekaterimi osnovnimi vzroki nezakonitega priseljevanja;
26. priznava pomen kulturnega dialoga med EU in sosednjimi državami na področjih, kot so preprečevanje konfliktov in vzpostavljanje miru, razvoj ustvarjalne industrije, krepitev svobode izražanja, podpora družbenemu in gospodarskemu razvoju ter krepitev dialoga s civilno družbo ter medkulturnih in medverskih dialogov, s čimer bi se med drugim spoprijeli tudi s čedalje resnejšo težavo diskriminacije in pregona manjšin in verskih skupin, zlasti kristjanov; poziva h krepitvi okvira za odnose na področju kulture, ki bi omogočal razvoj programov mobilnosti, usposabljanje, razvijanje zmogljivosti in izmenjave v kulturi in izobraževanju;
27. poudarja, da bi bilo treba okrepiti in spodbujati pristop, ki temelji na „partnerstvu z družbami“; odločno poziva, naj se skupni interesi in cilji politike opredelijo po posvetovanju z vsemi deležniki iz zadevnih družb, ne le z oblastmi;
28. poudarja, da je v procesu sprememb in demokratizacije pomembno razviti uspešno in aktivno civilno družbo, ki vključuje socialne partnerje in poslovno skupnost; poziva k dodatni podpori civilne družbe, lokalnih MSP in drugih nedržavnih akterjev, saj so ti gonilna sila v procesu reform, pa tudi k bolj zavzetemu dialogu in partnerstvu med različnimi akterji in sektorji civilne družbe v EU in sosednjih državah v okviru evropske sosedstva politike; poudarja pomen evropskih podjetij in njihovo vlogo pri spodbujanju in razširjanju mednarodnih standardov poslovanja, vključno z družbeno odgovornostjo gospodarskih družb;

Razlikovanje in pogojenost

29. poziva k oblikovanju evropske sosedstva politike kot bolj prilagojenega in prožnejšega okvira politik, ki ga bo mogoče prilagajati glede na obstoječo raznolikost med partnerskimi državami, poziva pa tudi k doslednemu izvajanju diferenciranega pristopa; poudarja, da bi bilo treba razlikovati med državami evropske sosedstva politike;
30. poudarja, da je treba uveljavljati načelo pogojenosti v zvezi s procesi reform, in meni, da mora EU najti ustrezno skladnost med stališči in pogojenostjo, ko gre za razdeljevanje sredstev; poudarja, da EU ne sme ogroziti svojih temeljnih vrednot in pravic ter da bi se morala izogibati dvojnemu merilu; poudarja, da bi morali državam, ki napredujejo pri izvajanju reform na poti k dolgoročnemu političnemu, gospodarskemu in socialnemu razvoju in ki si želijo tesnejšega političnega sodelovanja z EU, izkazati znatnejšo predanost in podporo EU ter jih oceniti na podlagi posameznih dosežkov v procesu reform; poudarja, da je pomembno v celoti izvajati načelo „več za več“;

31. poudarja, da so pridružitveni sporazumi najnaprednejša, ne pa tudi končna stopnja v odnosih med EU in njenimi sosedami;
32. meni, da bi morala EU povabiti partnerske države, ki niso v pridružitvenem procesu, k sektorskemu sodelovanju, pri čemer bi bilo mogoče sklepati nove ali krepiti obstoječe sektorske sporazume, kot je energetska skupnost, ki bi olajšali vključevanje teh držav v specifične sektorske vidike enotnega območja štirih temeljnih svoboščin EU;
33. meni, da bi bilo treba v okviru evropske sosedске politike posebno pozornost nameniti sodelovanju na področju gospodarskega upravljanja in stabilnosti javnih financ v državah evropske sosedске politike;

Varnostna razsežnost

34. ugotavlja, da je ohranjanje miru, varnosti in stabilnosti temeljni vidik sosedstva in da se varnostne razmere naglo slabšajo; poziva k močni varnostni komponenti evropske sosedске politike z ustreznimi orodji politike, ki jih doslej žal ni bilo; poudarja, da bi se morala EU osredotočiti na izboljšanje uspešnosti in učinkovitosti obstoječih instrumentov za krizno upravljanje, da bi vzpostavila zmogljivosti za razširitev razpona posredovanja na tem področju; poudarja, da gredo varnost, stabilnost in razvoj z roko v roki in da je za obravnavo varnostnih vprašanj v regiji in osrednjih razlogov zanje potreben celovit pristop;
35. ugotavlja, da bi bilo treba sahelsko-saharski pas obravnavati kot ključno vozlišče negotovosti za sever in jug Afrike ter da nestabilnost te regije, ki ogroža tudi stabilnost Evrope, povzroča hkratna prisotnost mrež trgovine z orožjem, drogami in ljudmi;
36. poziva k večjemu usklajevanju evropske sosedске politike z dejavnostmi v okviru širše skupne zunanje in varnostne politike (SZVP) ter skupne varnostne in obrambne politike (SVOP) skupaj s krepitvijo povezav med notranjo in zunanjo varnostjo, da bi obravnavali različne vidike varnosti držav evropske sosedске politike in EU; poudarja, da bi moral pregled evropske sosedске politike potekati usklajeno in povsem povezano s pregledom varnostne strategije EU;
37. poudarja, da je treba s horizontalno politično strategijo obnoviti evropski politični red ob hkratnem zagotavljanju popolnega spoštovanja mednarodnega prava in zavez v skladu s Helsinško sklepno listino iz leta 1975, ki temelji na spoštovanju človekovih pravic, pravic manjšin in temeljnih svoboščin, neodvisnosti, suverenosti in ozemeljske nedotakljivosti držav in meja, enakih pravic in samoodločbe narodov ter na mirnem reševanju sporov; ugotavlja, da lahko Organizacija za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE) kot največja regionalna organizacija za zagotavljanje varnosti v zvezi s tem odigra pomembno vlogo, in meni, da bi morala s prevzemom vloge posrednika pridobiti nov zagon; spoštuje pravico partneric do samostojnega in suverenega odločanja o zunanji in varnostni politiki brez zunanjega pritiska in prisile;
38. poziva, naj revidirana politika podpira partnerske države pri izgradnji ustreznih državnih struktur za obravnavo varnostnih vprašanj, kot so učinkoviti organi pregona, terorizem in organizirani kriminal, obveščevalne in varnostne službe, pa tudi kibernetika kriminaliteta, pri čemer je treba zagotoviti popolno spoštovanje človekovih

pravic in ustrezen demokratični parlamentarni nadzor; poudarja, da bi morala biti EU dejavna na področjih, kot je reforma varnostnega sektorja, pa tudi v razmerah po konfliktih na področjih razorožitve, demobilizacije in ponovnega vključevanja; poziva EU, naj se posveti vzpostavljanju zmogljivosti za nadzor meja partnerskih držav; se zaveda potekajočih prizadevanj nekaterih držav na tem področju; poziva države sosedstva, naj prispevajo k misijam skupne varnostne in obrambne politike, kjer je to ustrezno; poziva EU, naj spodbuja skupne pobude sosednjih držav na področju varnosti, kar jim bo omogočilo, da bodo prevzele več odgovornosti in pozitivno prispevale k varnosti v svoji regiji;

39. spominja države članice EU na njihove obveznosti v okviru skupnega stališča glede izvoza orožja (2008/944/SZVP), ki od njih med drugim zahteva, da zavrnejo izvozno dovoljenje za izvoz vojaške tehnologije ali opreme v katero koli državo sosedstva, če obstaja očitno tveganje, da bi se vojaška tehnologija in oprema, namenjena za izvoz, lahko uporabila za notranjo represijo ali povzročitev hujših kršitev mednarodnega humanitarnega prava, če bi v namembni državi izzvala ali podaljšala oborožene spopade ali poostrila že obstoječo napetost in spopade ali pa bi jo nameravani prejemnik agresivno uporabil zoper drugo državo ali bi z njo uveljavil ozemeljske zahteve;
40. poudarja, da je treba dejavno spodbujati in podpirati mirno reševanje konfliktov in politike sprave po konfliktu v sosedstvu EU z uporabo različnih orodij in instrumentov na podlagi dodane vrednosti, ki jo lahko prinesejo; meni, da bi morali ti ukrepi vključevati sodelovanje posebnih predstavnikov EU, programe za vzpostavljanje zaupanja, obnovitev dialoga, posredovanje pri spodbujanju stikov med ljudmi in misije SVOP; poziva podpredsednico/visoko predstavnico in Evropsko službo za zunanjepolitično delovanje, naj razvijeta inovativne ukrepe in pristope, vključno s strategijami za komunikacijo z javnostjo in neformalnimi posvetovanji, da bi podprla dialog in spravo; ugotavlja, da imajo delegacije Unije ključno vlogo pri vzpostavljanju sistemov zgodnjega opozarjanja s tikanjem tesnih preventivnih mrež z različnimi organizacijami civilne družbe;
41. ponovno izraža svojo podporo suverenosti, ozemeljski celovitosti in politični neodvisnosti partnerskih držav; meni, da bi morala evropska sosedska politika v praksi prispevati k tem načelom in jih podpirati; poudarja, da zamrznjeni ali dolgotrajni spori ovirajo popoln razvoj evropske sosedске politike; v zvezi s tem izraža obžalovanje, da vse od začetka izvajanja evropske sosedске politike ni bilo napredka pri reševanju obstoječih sporov; opozarja na svoje stališče, da okupacija ozemlja partnerske države krši temeljne cilje in načela evropske sosedске politike; poudarja potrebo po čimprejšnji mirni rešitvi dolgotrajnih sporov na podlagi norm in načel mednarodnega prava; poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj ima dejavnejšo vlogo pri pojasnjevanju, da je poglobljanje dvostranskih odnosov povezano z mirnim reševanjem sporov in spoštovanjem mednarodnega prava; v zvezi s tem poudarja, da si je pomembno prizadevati za načelno politiko spodbujanja odgovornosti za vse kršitve človekovih pravic in mednarodnega humanitarnega prava ter še posebej za izogibanje dvojnemu standardom;
42. poziva EU, naj pri regionalnih sporih uporabi duh in nauke iz zgodovinskih izkušenj evropskega povezovanja, saj je treba dvostranska vprašanja rešiti mirno, dobri sosedski

odnosi in regionalno sodelovanje pa sta temeljna elementa evropske sosedске politike; v zvezi s tem poziva k sodelovanju državljanov in vključevanju javnih akterjev v horizontalna partnerstva, njihovemu povezovanju z ustreznimi akterji iz Unije ter vključevanju družbe in mlajše generacije, ki je dejavnik sprememb;

Spodbujanje regionalnega povezovanja

43. poudarja pomen regionalne razsežnosti evropske sosedске politike in potrebo po spodbujanju in podpiranju regionalnih sinergij in povezovanja prek programov regionalnega sodelovanja; poudarja, da je potrebno okrepljeno gospodarsko sodelovanje med državami evropske sosedске politike, da bi v evropskem sosedstvu dosegli stabilnost in blaginjo;
44. v zvezi s tem poziva, naj se dvostranski odnosi EU z državami evropske sosedске politike dopolnijo z večstransko razsežnostjo, in sicer s povečanjem števila dejavnosti in pobud v tem okviru, pri čemer je treba poudariti zlasti krepitev čezmejnih projektov, širitev programov „od ljudi za ljudi“, razvoj spodbud za regionalno sodelovanje in nadaljnjo krepitev aktivnega dialoga s civilno družbo; meni, da bi morala bodoča evropska sosedska politika v skladu z osrednjimi načeli te politike ponujati vključujočo regionalno platformo za razprave o vprašanjih človekovih pravic;
45. poziva k sistematičnim ocenam učinka, ki ga imajo na človekove pravice – vključno z vidiki spola – trgovinski sporazumi ter finančna podpora EU za programe in projekte v okviru evropske sosedске politike;
46. poziva, naj revidirana politika prispeva h krepitvi obstoječih platform za sodelovanje, tj. Unije za Sredozemlje in vzhodnega partnerstva, da bi še dodatno podprli regionalno povezovanje, kadar partnerice opredelijo podobne prednostne naloge za konkretno področje politik, obravnavali posebna podregionalna vprašanja, kot so mobilnost, energija ali varnost, ter da bi dosegli zblížanje partneric z vidika ekonomskih standardov in zakonodaje; meni, da bi bilo treba poenotiti in bolj strateško razvijati večstranske strukture evropske sosedске politike;
47. poudarja pomembno vlogo večstranskih skupščin, kot sta EuroNest in parlamentarna skupščina Unije za Sredozemlje, ki sta foruma za politični dialog in orodje za spodbujanje ponotranjenja sosedске politike, in jih odločno poziva, naj ustrezno in učinkovito okrepijo prizadevanja;
48. poudarja dodano vrednost parlamentarne diplomacije in rednih dvostranskih medparlamentarnih srečanj, ki jih prireja Evropski parlament z ustreznimi sogovorniki iz sosedstva, kot orodij za izmenjavo izkušenj in vrednotenje odnosa posamezne države z EU; spodbuja nacionalne parlamente držav članic, naj svoja dvostranska medparlamentarna srečanja izvedejo v okviru evropske sosedске politike, da bi zagotovili skladen pristop;
49. poudarja pomembno vlogo konference regionalnih in lokalnih oblasti za vzhodno partnerstvo (CORLEAP) in Evro-sredozemske skupščine regionalnih in lokalnih oblasti (ARLEM), ki lokalnim in regionalnim predstavnikom omogočata vzpostavitev dialoga z institucijami EU in razvoj gospodarskega in socialnega ter lokalnega in teritorialnega

sodelovanja;

50. poudarja, da razvoj regionalnih platform civilne družbe, kot sta vzhodno partnerstvo in forum civilne družbe južnega sosedstva, krepi sodelovanje več deležnikov, ki je gonilo načrta za demokratizacijo in gospodarsko reformo v sosedstvu;

Sosede sosed

51. poudarja, da je treba stkati tesna partnerstva s sosednjimi državami; poudarja, da je treba zagotoviti vpetost evropske sosedске politike v širšo zunanjo politiko EU in upoštevati druge strateške akterje, ki vplivajo na sosedstvo – „sosede sosed“ –, ter mednarodne in regionalne organizacije, med drugim z obravnavanjem vprašanj skupnega pomena in vzajemnega interesa, vključno z regionalno in globalno varnostjo, s pomočjo obstoječih dvostranskih okvirov ali večstranskega dialoga, kadar to velja za primerno in ustrezno;
52. poudarja, da bi morala EU realno obravnavati različne politične možnosti, s katerimi se soočajo njene partnerice, in to, kako se povezovati z njihovimi sosedami na različnih ravneh in kako obravnavati zunanjo politiko tretjih držav v sosedstvu EU, pri tem pa bi bilo treba zagotoviti, da se bodo EU in njene suverene partnerice same odločale, kako ravnati v svojih odnosih;
53. poziva EU, naj razvije učinkovite mehanizme podpore za partnerske države evropske sosedске politike, ki si prizadevajo za ambiciozen evropski načrt in so jih zato doleteli povračilni ukrepi, trgovinski pritiski ali odkrita vojaška agresija tretjih držav; ponavlja, da evropska sosedska politika sicer ni usmerjena proti nobenemu drugemu strateškemu akterju, in zavrača koncept geopolitične igre moči v sosedstvu z ničelnim izidom, vendar mora EU zagotoviti verodostojne zaveze in odločno politično podporo partnericam, ki se želijo z njo tesneje povezati;
54. poziva EU, naj izkoristi strokovno znanje regionalnih organizacij, katerih članice so njene sosede, kot so Svet Evrope, OVSE, Afriška unija, ustrezne regionalne pisarne OZN in Liga arabskih držav, ter naj jih dejavno vključi in sodeluje z njimi pri reševanju regionalnih sporov; opozarja, da so te organizacije pomembni forumi za spodbujanje partneric k izvajanju reform, za obravnavo pomislekov na področju človekovih pravic in regionalnih vprašanj – pri katerih bi morale prevzeti večjo odgovornost – ter za spodbujanje demokratizacije;

Cilji in orodja politik

Raznolika ponudba: prednostni sektorji

55. poziva EU, naj skupaj s partnericami razišče in opredeli prednostne naloge za okrepljeno sodelovanje in povezovanje na različnih področjih politik, kot so gospodarski in človeški razvoj, preprečevanje sporov in nesreč, infrastruktura in regionalni razvoj, okolje, politike na področju trgovske konkurence, mala in srednje velika podjetja, migracije, varnost ter energija in energetska učinkovitost, da bi oblikovali prostor blaginje, stabilnosti in dobrih sosedskih odnosov;

56. meni, da bi morala nova evropska sosedska politika odražati cilj usklajenosti notranjih in zunanjih politik EU ter tesno in vse močnejšo povezavo med nekaterimi notranjimi in zunanjimi izzivi;
57. meni, da so okrepljeno sodelovanje na področju bodočega enotnega digitalnega trga, podpora reformam e-uprave in odprte vladne rešitve orodja za sodelovanje državljanov;
58. poudarja pomen prostega gibanja ljudi ter podpira krepitev mobilnosti v sosedstvu, v varnem in dobro upravljanem okolju, s poenostavitvijo in liberalizacijo vizumskega režima, zlasti za študente, mlade, umetnike in raziskovalce; poziva Komisijo, naj v sodelovanju z državami članicami še okrepi partnerstva za mobilnost v sosedstvu in oblikuje možnosti za sheme krožne mobilnosti, s katerimi bi odprli varne in zakonite poti za migrante; poziva EU, naj jasno razlikuje med prosilci za azil, ki jim grozi pregon, in nezakonitimi priseljenci zaradi gospodarskih razlogov; obsoja trgovino z ljudmi, katere žrtve so večinoma ženske, in poudarja pomen krepitev sodelovanja s partnerskimi državami v boju proti tovrstni trgovini;
59. poziva Komisijo, naj bo pozorna na vidik enakosti spolov pri spodbujanju poklicnega in akademskega izobraževanja, pa tudi v okviru programov krožne migracije z državami sosedstva, da bi okrepili sodelovanje žensk v njihovih gospodarstvih;
60. meni, da so visoka stopnja brezposelnosti, zlasti med mladimi, pomanjkanje prostega dostopa do informacij, socialna izključenost in revščina ter nezadostna zaščita pravic manjšin, skupaj z nizko politično in družbeno-gospodarsko udeležbo žensk, slabim upravljanjem in visoko ravno korupcije glavni razlogi za nestabilnost, zato zahteva prizadevanja, ki presegajo razvita in celovita prostotrgovinska območja; ugotavlja, da zgolj perspektiva o sklenitvi trgovinskega sporazuma in sporazuma o prosti trgovini ni več dovolj učinkovit vzvod za krepitev našega partnerstva s sosedstvom, zlasti državami južnega Sredozemlja; se zaveda pomanjkljivega regionalnega gospodarskega sodelovanja med sosednjimi državami EU in poziva k oblikovanju podregijskih pobud, da bi okrepili trgovino med njimi;
61. opozarja na pomen vlaganja v projekte za mlade, ženske in bodoče voditelje, tako da se v celoti izkoriščajo priložnosti za štipendiranje v okviru programa Erasmus+ za spodbujanje izmenjav učencev in učiteljev med državami evropske sosedske politike in državami članicami, da bi oblikovali bodoče voditelje iz teh držav ter dodatno spodbujali akademske in izobraževalne projekte, ki so že izkazali svojo vrednost na tem področju, kot je denimo Evropska akademija;
62. poziva Komisijo, naj razišče in državam evropske sosedske politike ponudi različne ravni udeležbe, sodelovanja in zavezanosti v okviru svojih politik, programov in agencij, kot so EUROPOL, Frontex in carinsko upravljanje, in sicer na področjih boja proti trgovini z ljudmi, gospodarskemu in čezmejnemu kriminalu, pa tudi na področju energetske skupnosti, ki lahko kot uspešen sporazum o vključevanju odigra večjo vlogo v evropski sosedski politiki; poudarja pomen energetske varnosti in tesnejšega sodelovanja na področju energije v evropskem sosedstvu, da bi dosegli skupni cilj – neprekinjeno dobavo dostopne, trajnostne, učinkovite in čiste energije; poziva k postopnemu odpiranju energetske unije državam sosedske politike; spodbuja Komisijo, naj promovira Konvencijo iz Budimpešte za boj proti kibernetickemu kriminalu v

državah evropske sosedске politike in te države pozove, naj pristopijo h konvenciji, če tega še niso storile;

63. meni, da bi se bilo treba bolj osredotočiti na možnost uporabe programov tehnične pomoči, kot sta TAIEX in Twinning, in da bi morali partnerice vključevati v programe EU, kot sta Erasmus in Obzorje 2020, saj slednji prispevajo k izmenjavi znanja in oblikovanju mrež na različnih ravneh in so podlaga za oblikovanje skupnega sosedskega prostora;
64. meni, da je treba okrepiti parlamentarno razsežnost politike na podlagi večje učinkovitosti medparlamentarnih srečanj in skupnih parlamentarnih organov, vzpostavljenih v skladu s sporazumi z EU, in parlamentarnih skupščin; v zvezi s tem pozdravlja nov pristop k podpiranju parlamentarne demokracije, ki ga je sprejel Parlament; poudarja, da imajo parlamenti držav evropske sosedске politike pomembno vlogo pri zahtevanju odgovornosti vlad, ter spodbuja krepitev njihove nadzorne vloge; poziva, naj se Evropskemu parlamentu omogoči sodelovanje pri izvajanju nove evropske sosedске politike in posvetovanje v zvezi z njo, prav tako pa naj se ga redno obvešča o tem, kako napreduje izvajanje evropske sosedске politike v partnerskih državah; meni, da imajo evropske politične stranke in skupine v nacionalnih parlamentih držav članic in v Evropskem parlamentu pomembno vlogo in lahko prevzamejo ključno odgovornost, ko gre za spodbujanje politične kulture na podlagi popolnoma razvitih demokratičnih institucij, pravne države, večstrankarske demokracije in popolne vključenosti žensk v postopke odločanja;
65. poudarja, da je lahko evropska sosedska politika uspešna le, če jo države članice ponotranjijo, tudi z razširitvijo vodilnih pobud; zato poziva Komisijo, naj okrepi usklajevanje politik in skupno načrtovanje programov finančne pomoči ter zagotovi mehanizme za spodbujanje izmenjave informacij med državami članicami in strukturami EU o državah evropske sosedске politike ter posvetovanj med državami članicami, strukturami EU in sosednjimi državami; meni, da bi morala biti finančna in tehnična pomoč EU pogojena z uspešnim doseganjem oprijemljivih primerjalnih meril v procesih reform, na podlagi tega pa bi se dodeljevala dodatna pomoč;

Ocenjevanje in prepoznavnost

66. poudarja, da bi se morali akcijski načrti, oblikovani v tesnem sodelovanju z oblastmi partnerskih držav in ob posvetovanju z organizacijami civilne družbe, osredotočati na omejen nabor uresničljivih prednostnih nalog, ki naj se izvedejo, pri čemer bi bilo treba izvajanje ocenjevati redno ali ob spremembi okoliščin, pri tem pa upoštevati možnosti politike, o katerih bi se bilo mogoče dogovoriti skupaj; opozarja, da je pomembno razviti postopek posvetovanja z organizacijami civilne družbe v zvezi z opredelitvijo primerjalnih meril;
67. poudarja, da bi se morali v poročilih o napredku osredotočati na izvajanje prednostnih nalog iz akcijskih načrtov in da bi morala ta poročila odražati raven zavezanosti partnerske države; znova poziva k obravnavi podatkov iz poročil v njihovem širšem kontekstu, pri čemer je treba upoštevati nacionalne okoliščine in vključiti trende iz preteklih let; meni, da bi bilo treba dejansko vključiti vse glavne deležnike iz držav evropske sosedске politike, vključno s civilno družbo, in se z njimi posvetovati pred

pripravo teh poročil; poziva, naj bodo bistveni dokumenti, kot so poročila o napredku, vedno dostopni na spletnih straneh ustreznih delegacij EU in prevedeni v lokalni jezik; poziva EU, naj uvede več kvalitativnih metod za merjenje napredka partnerskih držav ter izvaja učinkovite ukrepe za pogojevanje, ki bodo povezani z napredkom partneric na področju človekovih pravic, pravne države in demokracije;

68. meni, da bi bilo treba zagotoviti večjo prepoznavnost pomoči EU, da bi prebivalcem partnerskih držav in držav članic EU pojasnili koristi, ki jih prinaša podpora EU; poziva Komisijo, naj oblikuje poseben mehanizem za zagotavljanje evropske humanitarne pomoči državam sosedstva, ki bi se razlikoval od modela za tretje države po svetu ter bi poleg drugih ciljev zagotovil dobro prepoznavnost EU in njene politične agende; poudarja, da je pomembno in nujno vzpostaviti mehanizem, ki bo zagotavljal preglednost finančne pomoči, ki jo prispeva EU;
69. poziva EU, naj okrepi svoje zmogljivosti za boj proti zavajajočim informacijam in propagandi, usmerjenim proti EU in njenim državam članicam, saj je cilj takih kampanj zmanjševanje njihove enotnosti in solidarnosti; poziva EU, naj okrepi svojo prepoznavnost, da bi jasno izkazala svojo podporo državam članicam in poudarila sodelovanje z njimi; poudarja, kako pomembno je spodbujati objektivne, neodvisne in nepristranske informacije ter svobodo medijev v državah evropske sosedске politike, pa tudi potrebo po prizadevanjih za strateško komuniciranje v sosedstvu, tudi o vrednotah in ciljih, in sicer z vzpostavitvijo celovite, učinkovite in sistematične komunikacijske strategije v okviru revidirane politike;
70. poziva EU, naj poveča svojo prisotnost v partnerskih državah, tako da uporabi več interaktivnih avdiovizualnih sredstev in družbene medije v zadevnem lokalnem jeziku, da bi dosegla celotno družbo; poziva Komisijo, naj pripravi jasno komunikacijsko strategijo za družbe v državah evropske sosedске politike, da bi jim razložili koristi pridružitvenih sporazumov, vključno z razvitimi in celovitimi prostotrgovinskimi območji, kot orodij za posodobitev njihovih političnih sistemov in gospodarstev;
71. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav evropske sosedске politike, parlamentarnima skupščinama Euronest in Unije za Sredozemlje, Ligi arabskih držav, Afriški uniji, Svetu Evrope in OVSE

POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU

Poslanci, ki so glasovali za: 49	ALDE: Petras Auštrevičius, Ilhan Kjučuk (Ilhan Kyuchyuk), Fernando Maura Barandiarán, Urmas Paet, Jozo Radoš, Hilde Vautmans, Johannes Cornelis van Baalen ECR: Bas Belder, Angel Džambazki (Angel Dzhabazki), Marek Jurek, Charles Tannock PPE: Lars Adaktusson, Michèle Alliot-Marie, Elmar Brok, Arnaud Danjean, Michael Gahler, Andrzej Grzyb, Sandra Kalniete, Tunne Kelam, Andrej Kovačev (Andrey Kovatchev), Eduard Kukan, Antonio López-Istúriz White, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Alojz Peterle, Andrej Plenković, Cristian Dan Preda, Ivan Štefanec, Jaromír Štětina, László Tőkés S&D: Goffredo Maria Bettini, Andi Cristea, Eugen Freund, Richard Howitt, Afzal Khan, Arne Lietz, Andrejs Mamikins, Kostas Mavridis (Costas Mavrides), Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Vincent Peillon, Kati Piri, Kerstin Westphal, Boris Zala Verts/ALE: Klaus Buchner, Barbara Lochbihler, Tamás Meszerics, Alyn Smith, Igor Šoltes
Poslanci, ki so glasovali proti: 6	GUE/NGL: Jean-Luc Mélenchon NI: Mario Borghezio, Aymeric Chauprade, Georgios Epitidios (Georgios Epitideios), Janusz Korwin-Mikke, Marcel de Graaff
Poslanci, ki so se glasovanja vzdržali: 5	EFDD: Fabio Massimo Castaldo GUE/NGL: Javier Couso Permuy, Sabine Lösing, Sofia Sakorafa, Helmut Scholz

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	11.6.2015
Izid končnega glasovanja	+: 49 -: 6 0: 5
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Lars Adaktusson, Michèle Alliot-Marie, Petras Auštrevičius, Bas Belder, Goffredo Maria Bettini, Mario Borghezio, Elmar Brok, Klaus Buchner, Fabio Massimo Castaldo, Aymeric Chauprade, Javier Couso Permuy, Andi Cristea, Arnaud Danjean, Marcel de Graaff, Georgios Epitidios (Georgios Epitideios), Eugen Freund, Michael Gahler, Richard Howitt, Sandra Kalniete, Tunne Kelam, Afzal Khan, Janusz Korwin-Mikke, Andrej Kovačev (Andrey Kovatchev), Eduard Kukan, Ilhan Kjučuk (Ilhan Kyuchyuk), Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Andrejs Mamikins, David McAllister, Jean-Luc Mélenchon, Tamás Meszerics, Francisco José Millán Mon, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Vincent Peillon, Alojz Peterle, Kati Piri, Andrej Plenković, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Sofia Sakorafa, Alyn Smith, Jaromír Štětina, Charles Tannock, László Tőkés, Johannes Cornelis van Baalen, Hilde Vautmans, Boris Zala
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Angel Džambazki (Angel Dzhambazki), Andrzej Grzyb, Marek Jurek, Antonio López-Istúriz White, Fernando Maura Barandiarán, Urmas Paet, Helmut Scholz, Igor Šoltes
Namestniki (člen 200(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Kostas Mavridis (Costas Mavrides), Kerstin Westphal, Ivan Štefanec